RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 79.949/1/V
van 16 september 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving, wat betreft de procedure voor het verlenen van een sublicentie en geschillenbeslechting’

‡LW-BGJPAAAC-HJJEJVT‡

Op 31 juli 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Brussel en Media verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 16 september 2026,[*] een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving, wat betreft de procedure voor het verlenen van een sublicentie en geschillenbeslechting’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 3 september 2026. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pieter AERTGEERTS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 september 2026.

*

[*] Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

‡LW-BGJPAAAC-HJJEJVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 'houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving' bevat een lijst van evenementen die overeenkomstig artikel 153 van het decreet van 27 maart 2009 'betreffende radio-omroep en televisie' niet op een exclusieve basis zodanig mogen worden uitgezonden dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op televisie kan volgen.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot wijziging van het voormelde besluit teneinde in een procedure te voorzien voor het verlenen van sublicenties voor de uitzending van dergelijke evenementen en de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: de VRM) hieraan aan te passen. Daartoe wordt in het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 een nieuw artikel ingevoegd dat definities bevat (artikel 1 van het ontwerp), evenals de artikelen 3/1 tot 3/12 met de eigenlijke regeling (artikel 2).

De VRM publiceert op zijn website een lijst van televisieomroeporganisaties die voldoen aan de voorwaarden van artikel 153, § 1, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009 (ontworpen artikel 3/1). Alleen een televisieomroeporganisatie die op die lijst is opgenomen, kan evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving uitzenden (ontworpen artikel 3/2). Een televisieomroeporganisatie die exclusieve uitzendrechten heeft verworven zonder op de bedoelde lijst te zijn opgenomen, moet de VRM op de hoogte brengen van het gegeven dat ze voor het evenement hetzij een sublicentie heeft toegekend aan een televisieomroeporganisatie die wel op de lijst voorkomt, hetzij aan dergelijke omroeporganisaties een voorstel tot sublicentie heeft gedaan (ontworpen artikel 3/3). Dat voorstel tot sublicentie moet worden gedaan onder billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden (ontworpen artikel 3/4). Uiterlijk negentig dagen voor de uitzending van het evenement, of binnen de door de VRM bepaalde termijn, verleent de televisieomroeporganisatie die exclusieve uitzendrechten heeft verworven zonder op de lijst te zijn opgenomen, een sublicentie (ontworpen artikel 3/5) en brengt de VRM op de hoogte van het verlenen van de sublicentie of, in voorkomend geval, van de gemotiveerde beslissing waarom geen sublicentie wordt verleend (ontworpen artikel 3/6). De VRM beslist of een weigering objectief is gerechtvaardigd (ontworpen artikel 3/7), waarbij hij rekening houdt met de voorwaarden waaronder de sublicentie is aangeboden, de vraag of die voorwaarden de effectieve verwerving en exploitatie van de sublicentie onmogelijk maken of onredelijk bemoeilijken, de inhoud van de biedingen, de redenen voor de weigering en het doel van de in artikel 153 van het decreet van 27 maart 2009 vermelde regeling (ontworpen artikel 3/8). Als de VRM beslist dat de weigering niet objectief is gerechtvaardigd, moet binnen de vijf dagen na de kennisgeving van die beslissing, of binnen de door de VRM bepaalde termijn, een sublicentie worden toegekend (ontworpen artikel 3/9). De VRM kan ook een ambtshalve onderzoek opstarten (ontworpen artikel 3/10),

‡LW-BGJPAAAC-HJJEJVT‡

waarbij in afwijkingen wordt voorzien van de termijn bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 'betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media' (ontworpen artikel 3/11). De VRM kan alle maatregelen bevelen die noodzakelijk zijn om de effectieve uitzending van het evenement overeenkomstig artikel 153 van het decreet van 27 maart 2009 te waarborgen (ontworpen artikel 3/12).

RECHTSGROND

3.1. Voor het ontwerp kan een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen', in samenhang gelezen met artikel 153 van het decreet van 27 maart 2009. In zoverre in het ontwerp de procedures en de termijnen voor het indienen, onderzoeken en afhandelen van aanvragen en klachten en voor het nemen van sancties door de VRM worden geregeld, vindt het rechtsgrond in artikel 220, § 4, van het decreet van 27 maart 2009.

3.2.1. Er moet evenwel nader worden onderzocht of dat ook opgaat voor het ontworpen artikel 3/12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 (artikel 2 van het ontwerp), waarin de VRM wordt gemachtigd om alle maatregelen te bevelen die noodzakelijk zijn om de effectieve uitzending van het evenement overeenkomstig artikel 153 van het decreet van 27 maart 2009 te waarborgen als hij vaststelt dat paragraaf 1 van die bepaling niet wordt nageleefd.[1]

Gevraagd welke maatregelen worden bedoeld, of de VRM bijvoorbeeld uitzendrechten zou kunnen toekennen, en zo ja welke bepaling rechtsgrond biedt voor een dergelijke vergaande inmenging in het recht op eigendom, antwoordde de gemachtigde:

> "Het ontworpen artikel 3/12 strekt ertoe de VRM in staat te stellen om, wanneer hij vaststelt dat de naleving van artikel 153, § 1, van het mediadecreet in het gedrang komt, de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn om de effectieve toepassing van die decretale regeling te verzekeren. De Vlaamse Regering bepaalt daarbij niet op voorhand welke concrete tijdelijke maatregelen de VRM in een specifieke situatie kan opleggen. De noodzakelijke maatregel kan immers afhankelijk zijn van de aard van de niet-naleving, de concrete omstandigheden en de resterende tijd tot de uitzending van het betrokken evenement. Een limitatieve opsomming van mogelijke maatregelen zou de VRM kunnen verhinderen om een maatregel te nemen die in de concrete omstandigheden noodzakelijk is om de effectieve uitzending overeenkomstig artikel 153 te waarborgen.
>
> De maatregel die de VRM op grond van artikel 3/12 kan nemen, moet steeds strekken tot de effectieve uitvoering van de verplichtingen die rechtstreeks uit artikel 153 voortvloeien. De VRM kan bijgevolg slechts optreden binnen de grenzen en met het oog op de verwezenlijking van de evenementenregeling zoals die in artikel 153 is vastgesteld.
>
> In dat verband moet worden vastgesteld dat artikel 153, § 1, van het mediadecreet zelf reeds voorziet in een beperking van de exclusieve uitoefening van uitzendrechten.

[1] Erop gewezen dat het eerste zinsdeel van het ontworpen artikel 3/12 onvolledig lijkt, heeft de gemachtigde geantwoord dat die bepaling als volgt moet worden herschreven: "Als de VRM vaststelt dat artikel 153, § 1, van het decreet van 27 maart 2009 niet wordt nageleefd, kan hij alle maatregelen bevelen die noodzakelijk zijn om de effectieve uitzending van het evenement in kwestie overeenkomstig dat artikel te waarborgen."

‡LW-BGJPAAAC-HJJEJVT‡

Wanneer een televisieomroeporganisatie die niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 153, § 1, tweede lid, exclusieve uitzendrechten heeft verworven, kan zij deze rechten voor de betrokken evenementen slechts uitoefenen onder de voorwaarden van artikel 153, § 1, derde en vierde lid. Die regeling verplicht de houder van de exclusieve uitzendrechten ertoe in sommige gevallen sublicenties te verlenen aan televisieomroeporganisaties die aan de voorwaarden van artikel 153, § 1, tweede lid, voldoen. De beperking van de exclusieve uitoefening van de uitzendrechten en dus eigendomsrechten vloeit derhalve rechtstreeks voort uit het decreet zelf.

De handhaving van artikel 153, § 1, van het mediadecreet kan bijgevolg maatregelen vereisen die ingrijpen in de uitoefening van uitzendrechten en eigendomsrechten. Een dergelijke inmenging vindt haar materiële grondslag in de beperking die reeds door artikel 153, § 1, zelf aan de exclusieve uitoefening van die rechten wordt gesteld.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juli 2013, FIFA t. Commissie, C-205/11 P, geoordeeld dat een geldige aanwijzing van een evenement als evenement van aanzienlijk belang onvermijdelijk beperkingen van onder meer het eigendomsrecht kan meebrengen. Het Hof heeft daarbij aanvaard dat dergelijke beperkingen worden gerechtvaardigd door het algemeen belang van de bescherming van het recht op informatie en van de brede toegang van het publiek tot televisie-uitzendingen van die evenementen (zie punt 11, 12 en 21).

Hoewel het arrest betrekking heeft op het eigendomsrecht van FIFA en niet op dat van een televisieomroeporganisatie die exclusieve uitzendrechten heeft verworven, is de daarin gemaakte vaststelling relevant voor de beoordeling van de evenementenregeling als zodanig. Het arrest bevestigt dat de bescherming van het recht op informatie een rechtvaardiging kan vormen voor beperkingen van het eigendomsrecht die inherent zijn aan een regeling inzake evenementen van aanzienlijk belang.

De ontworpen bepaling moet daarom worden begrepen dat zij de VRM in staat stelt de naleving van de reeds in artikel 153 vastgelegde verplichtingen daadwerkelijk te verzekeren. Ook wanneer een dergelijke uitvoeringsmaatregel tijdelijk ingrijpt in de eigendomsrechten van de oorspronkelijke rechtenhouder, vindt zij haar materiële grondslag in de evenementenregeling van artikel 153 zelf."

3.2.2. Luidens artikel 153, § 1, derde en vierde lid, van het decreet van 27 maart 2009 kunnen televisieomroeporganisaties die niet voldoen aan de bepalingen van het tweede lid, 1° of 2°, en die exclusieve uitzendrechten verwerven om evenementen die worden geacht van aanzienlijk belang te zijn voor de samenleving, uit te zenden in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, die rechten alleen uitoefenen als ze via gesloten overeenkomsten kunnen waarborgen dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap niet wordt verhinderd die evenementen te volgen op televisie. Hiertoe kunnen ze sublicenties verlenen tegen redelijke marktprijzen en binnen termijnen die tussen de televisieomroeporganisaties in onderling overleg moeten worden afgesproken, aan televisieomroeporganisaties die wel voldoen aan die voorwaarden. Als geen enkele televisieomroeporganisatie bereid wordt gevonden om onder die voorwaarden sublicenties te nemen, mag de betrokken televisieomroeporganisatie alsnog gebruikmaken van de verworven uitzendrechten.

Uit die bepaling kan een verplichting worden afgeleid om een sublicentie toe te kennen aan een televisieomroeporganisatie ten aanzien waarvan de VRM heeft beslist dat de weigering om een dergelijke sublicentie toe te kennen, niet objectief is gerechtvaardigd. Het

‡LW-BGJPAAAC-HJJEJVT‡

ontworpen artikel 3/9, tweede en derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 bevat een dergelijke verplichting.

Uit het antwoord van de gemachtigde kan evenwel worden opgemaakt dat de in het ontworpen artikel 3/12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 bedoelde maatregelen verder kunnen gaan, en dat wanneer de televisieomroeporganisatie die exclusieve uitzendrechten heeft verworven en die niet op de lijst is opgenomen ondanks die verplichting geen sublicentie toekent, de VRM zelf de uitzendrechten zou kunnen toekennen onder de door hem bepaalde voorwaarden. Voor een dergelijke vergaande dwangmaatregel biedt artikel 153 van het decreet van 27 maart 2009 geen rechtsgrond.

Ook de andere bepalingen van dat decreet bieden geen rechtsgrond voor een dergelijke regeling. Uit artikel 218, § 2, eerste lid, 1°, van het decreet van 27 maart 2009 vloeit weliswaar voort dat (de algemene kamer van) de VRM als taak heeft "het toezicht op de naleving van en de beteugeling van de inbreuken op de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten", maar noch uit die bepaling, noch uit artikel 228 van hetzelfde decreet, dat de sancties bevat die de VRM kan opleggen in geval van een overtreding, kan worden opgemaakt dat de VRM de bevoegdheid kan worden verleend om zelf uitzendrechten toe te kennen.

De draagwijdte van het ontworpen artikel 3/12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 moet dan ook worden teruggeschroefd, zodat de door de VRM te nemen maatregelen inpasbaar zijn in wat uit het decreet van 27 maart 2009 voortvloeit.

ALGEMENE OPMERKING

4. In de ontworpen artikelen 3/2 tot 3/10, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 (artikel 2 van het ontwerp) wordt verwezen naar andere bepalingen van dat besluit gevolgd door de woorden "van dit besluit". Die woorden moeten telkens worden weggelaten, aangezien in die bepalingen niet wordt verwezen naar bepalingen van een andere tekst, zodat geen verwarring dreigt te ontstaan over de draagwijdte van die verwijzingen.[2]

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. In de rubriek 'Vormvereisten' in de aanhef moet als volgt worden verwezen naar dit advies van de Raad van State:

[2] Omzendbrief VR 2019/4 van 25 oktober 2019 betreffende de wetgevingstechniek, aanwijzing 135. In de ontworpen artikelen 3/10, tweede lid, en 3/11, § 1, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 kunnen die woorden daarentegen worden behouden, gelet op de verwijzing in dezelfde bepaling naar het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006.

‡LW-BGJPAAAC-HJJEJVT‡

"De Raad van State heeft advies 79.949/1/V gegeven op 16 september 2026, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973."

Artikel 2

6. In het ontworpen artikel 3/1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 schrijve men dat een televisieomroeporganisatie die op de in het eerste lid vermelde lijst *wenst te worden opgenomen* (in plaats van "opgenomen wordt") daartoe een gemotiveerde aanvraag indient bij de VRM.

7. Zoals de gemachtigde erkende moet in het ontworpen artikel 3/2, tweede lid, van hetzelfde besluit worden verwezen naar artikel 153, § 1, *vierde* lid, laatste zin, van het decreet van 27 maart 2009 (in plaats van naar "artikel 153, § 1, derde lid, laatste zin").

8. In het ontworpen artikel 3/4, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 schrijve men "vermeld in artikel 3/3, eerste lid, *2°*," (in plaats van "artikel 3/3, eerste lid, 3°, van dit besluit").

9.1. In het ontworpen artikel 3/6, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 moet worden verwezen naar "artikel 3/5, *derde* lid," (in plaats van naar "artikel 3/5, tweede lid, van dit besluit").

Hetzelfde geldt voor de ontworpen artikelen 3/7, eerste en derde lid, 3/8, inleidende zin, en 3/9, eerste, tweede en derde lid.

9.2. In het ontworpen artikel 3/6, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 schrijve men "De termijnen mogen in geen geval de termijnen, vermeld in het eerste lid, overschrijden." (in plaats van "De termijnen mogen in geen geval de termijnen, vermeld in het eerste en het tweede lid, overschrijden.").

10. In het ontworpen artikel 3/7, vierde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 moet worden gewag gemaakt van "de termijnen, vermeld in het tweede en derde lid" (in plaats van "de termijnen, vermeld in het eerste en het tweede lid").

11. In het ontworpen artikel 3/10, derde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 vervange men telkens de woorden "vermeld in het eerste lid" door de woorden "vermeld in het tweede lid".

12. Luidens het ontworpen artikel 3/11, § 2, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 neemt de VRM, in afwijking van de termijn, vermeld in artikel 14, eerste

‡LW-BGJPAAAC-HJJEJVT‡

lid, van het besluit van 30 juni 2006,[3] een beslissing binnen dertig dagen. In het tweede lid van die bepaling wordt de VRM gemachtigd om, rekening houdend met de resterende tijd tot de uitzending van het betrokken evenement in kwestie en met de noodzaak om een effectieve uitzending ervan mogelijk te maken, een termijn te bepalen "om de opmerkingen, vermeld in het eerste lid, te bezorgen, die korter is dan de termijn, vermeld in het eerste lid".

In het ontworpen eerste lid wordt geen termijn bepaald om opmerkingen te bezorgen, maar wel een termijn binnen dewelke de VRM een beslissing moet nemen. Vermits het om een maximumtermijn gaat, en de VRM sowieso voor het verstrijken van die termijn een beslissing kan nemen, is het niet nodig om de VRM te machtigen om een kortere termijn te bepalen dan die vermeld in het eerste lid.

Bijgevolg moet het ontworpen artikel 3/11, § 2, tweede lid, worden weggelaten.

Slotopmerking

13. De Europese Commissie zal overeenkomstig artikel 14, lid 2, van richtlijn 2010/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 10 maart 2010 'betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten)' in kennis moeten worden gesteld van het te nemen besluit.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER Wouter PAS

[3] Luidens die bepaling neemt, behoudens in het geval vermeld in artikel 15, de bevoegde kamer een beslissing binnen vijfenveertig dagen.

‡LW-BGJPAAAC-HJJEJVT‡